

LIETUVIŲ SAJUNGOS BRAZILIJOJE 60-METIS

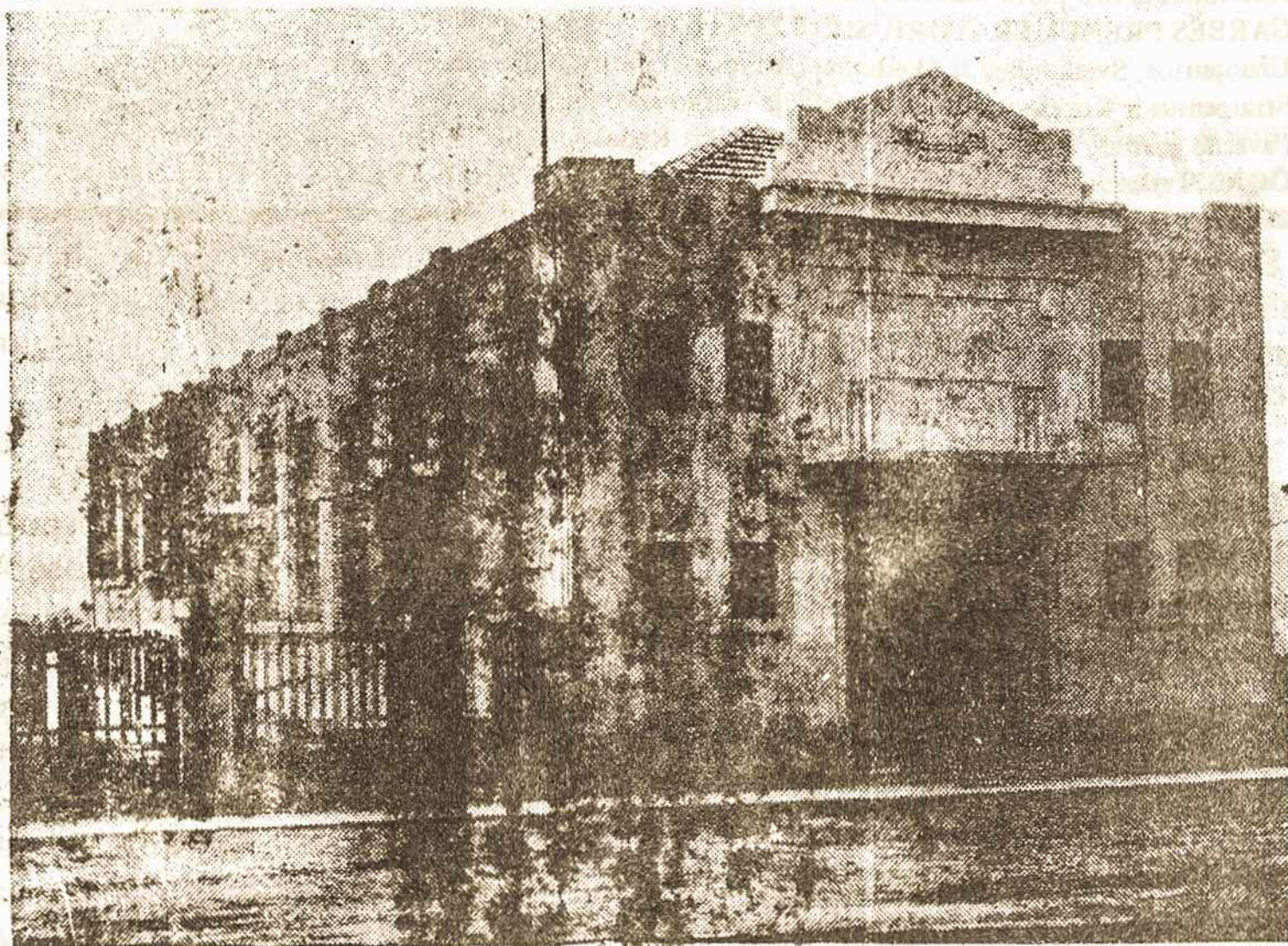
Taip, Brazilijos Lietuvių Sąjunga patariai, ištvėringai sulaukė 60 metų. Ar jau senutė, pensininkė, vis aimanaujanti, kaip čia ir kiti "aposentados", kad "néra iš ko pragyventi?" O gal dar pilnam savo žydėjime, pasiryžusi, atnaujinti jėgom, dar daug ką nuveikti, ypač dabar, Lietuvai atgavus Nepriklausomybę?

Ne mano tikslas – ir gabumai – atpašakoti dabartinės "Aliança Lituano-Brasileira de beneficência e assistência social" istoriją su visais jos nuveiktais darbais ir patirtais vargais. Čia vien tik primintinas – iškilmingai mūsų Himno iššauktas – reikalas: žvilgsnis į praeitį: "Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia". Būtinias reikalingas peržvelgti savo – kad ir tokios Sąjungos – istoriją. Juk istorija – nueitas kelias; o taip pat kelrodėis tolimesniems žingniams. Tam reikia sustoti, pagvildinti, peržvelgti praeitį kelią; ir ryžtis žengti pirmyn. Vengiant, kas pastebėta klaidingo, o kas numatyta reikalinga – siekti visom jėgom.

Taigi, čia tik pasiūlymas, sugestija: sukakties minėjimas negali ribotis – ir baigtis – tik šventės žvakute ir pasidalinimu jubiliejaus pyrago (aišku, ir tatau reikalinga), o turi būti akstinu atnaujinti ir pagyvinti užsibrėžtų tikslų siekimą.

Taigi, koks Lietuvių Sąjungos, įsikūrusios 1931 m. lapkričio 3 d., pagrindinis tikslas?

Atrodo, kad tai "globoti ir remti São Paulo mieste veikiančias lietuvių mokyklas". O jos buvo Bom Retire (vysk. M. Valančiaus), V. Anastácio (dr. J. Basanavičiaus), V. Beloje (D.L.K. Vytauto), Parque das Nações (Maironio) ir Mokoje (dr. V. Kudirkos). Ši pastaroji, įkurta 1929 metais, buvo pirmoji lietuvių mokykla visoje P. Amerikoje. Sąjunga šias mokyklas globojo, rėmė, palaikė, ypač kai nutrūko parama iš Lietuvos. Tai įvairūs parengimai, vakarėliai, mokyklos rėmėjų būreliai, moterų seklyčia, liuanistikos kursai, ekskursijos, pramogos. Žodžiu, stengtasi išlaikyti lietuvių prieaugančioj kartoje, dargi pridėdant pastangas jungti ir derinti visuomeninę kultūrinę lietuvių veiklą, žadinant tokias kultūrinės išraiškas, kaip choras, scenos mėgėjų būrelis, sportininkų grupė, skaitykla-biblioteka...

Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmai Mokoje

Kitas svarstymo taškas galėtų būti toks: Kokia dabar padėtis?

Viskas kinta. Ir kinta žaibišku greičiu. Praeities nesugrąžinsi. Esam dabarty. Gyvenam ir kuriam istoriją – savo asmeninę, mūsų kolonijos, mūsų Tėvynės istoriją. Ant praeities pamatų. Juk mums dar vis galioja "Iš praeities... te stiprybę semia".

Taigi, ir čia reikia žvelgti tikroviškai į akis – žvelgti šaltai, rimtai, sąmoningai, sąžiningai. Sutinkant, kad daug kas pasikeitė.

Nemune vanduo teka, nesustoja. Nesustoja ir laikas. Kas praėjo, nebegrįš. Jei ir buvo kokių klaidų, nesusipratimų, ginčų – viską tenuplauna (ir drumzles nuneša) tekantis Nemuno vanduo. Tebūna viskas užmiršta arba, kaip mes krikščioniškai sakome, atleista, dovanota. Ir sąmoningai žvelgtina iš esamos dabarties į ateitį.

Taigi, patinka ar ne, pati Lietuvių Sąjunga jau kitokia – jau ne vien lietuvių (kurių savaimė jau tikrai mažai), o mišri "Aliança Lituano-Brasileira". O ir visos mūsų "lietuviškas" jaunimas (dėl kurio tiek sielojosi ankstyvesnieji sąjungiečiai) – ne tik kad beveik niekas iš jų nemoka lietuviškai, o ir civiliai imant, yra grynai "brasileiros".

Kokios praktiškos išvados?

Reikėtų plačiau panagrinėti. Tačiau ant greityjų, galėtų būti:

1. Išėiti iš "mokyklos" ir lietuvių "saulės" ribų į platesnį pasaulį, kuris jau negali tilpti tik "sesutės lietuviškos rūtos daržely". Kaip kultūrinė institucija, turėtų, per spaudos, tv, radijo veikėjus kad ir sąjungiečius-brazilus, skleisti lietuvių kultūrą po braziliską pasaulį, o diplomatiniais keliais paremti sunkius Lietuvos žingsnius ir politinėje srityje;

2. Išėiti į brazilų pasaulį ir su koku leidiniu apie Lietuvą (daug kas ieško, o kolonijoje jų neranda portugalų kalba);

3. Atnaujinti, ar pagyvinti, kieno nors vedamus lietuvių kalbos kursus (kuo daug ir kitataučių domisi ir mielai naudojasi);

4. paremti kad ir tą kuklią lietuvių "mokyklą" Zelinoje, kol neatsiras kitokių perspektyvų...

O ryšiuose su Lietuva, ką Sąjunga, kaip tokia, gali ir turi veikti?

Kur ir kokioje padėtyje buvusios mokyklos? Kur ir kokia "beneficência" ir kur, kam ir kokia ta "assistência social"?

Lietuva, ačiū Dievui, atgavo Nepriklausomybę. Lig šiol mes ją žiūrėjom kaip į mūsų lūkeščių tašką. Mums reikėjo, ir reikia, Lietuvos. Betgi ir Lietuvai reikia mūsų.

Kas dabar Brazilijoje parems Lietuvą? Kas jungs, derins, o taip pat žadins finansinę, kultūrinę, diplomatinę paramą vos ant savo kojų atsistojusiai Lietuvai?

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Juventus, 28 – Parque da Moóca
03124 SÃO PAULO. – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 7.000,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr\$. 20.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 1.000,00
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina: Cr\$. 200,00
J. P. Amerika oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus: 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 15.000,00

Šis tas, žinau, jau daroma ir čia. O šitie klausimai, gal jau išeina iš šio informacinio strapsnelio ribų. Betgi, manau, būtina juos statyti – ir ieškoti atsakymo.

Taigi, čia vien tik Brazilijos Lietuvių Sąjungos 60-mečio proga. Tās pačias mintis galėtume iškelti ir trejais metais senesnei (1928) Lietuvių Romos Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenei ir daug jaunesnei (rodos, 1970), bet visus lietuvius apimančiai Brazilijos Lietuvių Bendruomenei.

Tuo tarpu tiek vienai, kiek antrai ir trečiai, krikščioniški lietuviški linkėjimai nepasenti, o atnaujintom jėgom stengtis dirbti Dievui ir Tėvynei. (PG)

DABARTIES ĮVYKIAI LIETUVOJE

Perversmo pavojus

Reuterio agentūros pranešimu, Lietuvos prezidentas Vytautas Landsbergis spalio 8 d., kalbėdamas konservatorių konferencijoje Blackpool'e Anglijoje, įspėjo vakariečius, kad gali Sov. Sąjungoje įvykti ir antras perversmas. "Nors perversmas (rugpiūčio mėnesį) nepavyko, komunistų partijos struktūros ir senoji valdžios gvardija tebeveikia ir mėgins pasilikti valdžioje", – pažymėjo V. Landsbergis. Sovietų armija esanti nelaiminga, o taip pat krašte siaučia ekonominė suirutė. Kartu su komunistais gali susidėti ir kraštutiniai rusų nacionalistai.

Lietuvos prezidentas laimėjo D. Britanijos ministerio pirmininko J. Major'o pritarimą, kad sovietų kariuomenė pasitrauktų iš Lietuvos kaip galima greičiau. Jis pažadėjo spausti Sov. Sąjungą tai padaryti. Ministeris pirmininkas taipogi pabrėžė, kad Lietuvai, Latvijai ir Estijai labai svarbu susitarti prekybos ir koope-

ravimo klausimais su Europos bendruomene. Tai, pasak ministerio pirmininko, galėtų vesti Baltijos kraštų įsijungimą į Europos bendruomenę.

Įteikė kredencialus

Š. m. spalio 8 d. Lietuvos respublikos ambasadorius Jungtinėse Tautose Anicetas Simutis įteikė savo kredencialus Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui Perez'ui de Cuellar'ui, perduodamas Lietuvos žmonių ir Lietuvos aukščiausiosios tarybos pirmininko V. Landsbergio nuosirdžiausius linkėjimus.

Generalinis sekretorius de Cuellar'as pasveikino Lietuvos ambasadorių A. Simutį, pavadindamas Lietuvos sugrįžimą į pasaulio tautų šeimą "istoriniu momentu". Sekretorių domino derybų eiga tarp Lietuvos ir Sov. Sąjungos.

Ambasadorių A. Simutį lydėjo Lietuvos užsienio reikalų ministerio pavaduotojas G. Šerkšnys ir Lietuvos misijų Niujorke atstovas D. Sužiedėlis.

Užmezgė diplomatinis ryšius

Ta pati agentūra praneša, kad Sov. Sąjunga, pasak Tasso, formaliai užmezgė diplomatinis santykius su Estija ir Lietuva, Sov. Sąjungos užsienio reikalų ministeris B. Pankinas pasikeitė dokumentais su Lietuvos ir Estijos atstovais Maskvoje. Greitai būsią užmezgti diplomatiniai ryšiai ir su Latvija.

Lieka dygus klausimas – sovietų kariuomenės išvedimas. Baltiečių vadovai pareikalavo išvesti kariuomenę iš Baltijos valstybių sostinių iki š. m. gruodžio 1 d. Sovietų kariuomenės vadas Baltijos kraštuose pareiškė, kad tai nesą realu ir reikia derybų.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

CIRURGIOES DENTISTAS

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
JAQUETAS DE PORCELANA

DR. PAULO R. NICIPORCIUKAS
R. Cap. Pacheco Chaves 1206, 1° and,
V. Prudente - Fone:273-6696

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças
Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão
Vicente Vitor Banys Ltda.
Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente
Fone: 274-0677, Res: 274-1886

Žlugo komunistinė doktrina

"Galbūt dar negalima drąsiai tvirtinti, kad komunizmas yra miręs, bet be jokios abejonės jau galima sakyti, jog yra mirusi komunistinė doktrina". – pasakė televizijos pokalbyje buvęs Vatikano valstybės sekretorius kardinolas Casaroli. Komunistų doktrina sužlugo, aiškina kardinolas, nes jos pažiūra į žmogų yra visiškai klaidinga. Ji nekreipė dėmesio į žmogaus lūkesčius ir į jį patį.

Nors Katalikų Bendrija, pasak kardinolo, nėra gausi narių skaičiumi Sov. Sąjungoje, tačiau ji gali daug ko gero padaryti, iškeldama teigiamas vertybes, kurių pamažu pradeda pasireikšti Sov. Sąjungoje. Ir Ortodoksų Bendrija, kuriai buvo sunku veikti, dabar suprato, kad pasikeitimai Sov. Sąjungoje sutampa su visuomenės lūkesčiais.

Investicijų bankas

Skandinavijos kraštai pasiūlė įsteigti Baltijos investicijų banką, kuris finansiskai remtų Baltijos valstybių nepriklausomybę bei ūkinę plėtotę. Pradinis kapitalas būtų 355 mil. dolerių. 70% šio kapitalo padengtų Skandinavijos valstybės, 20% – Baltijos šalys ir likusią dalį – tarptautinės finansinės organizacijos.

Per šį banką eitų ir užsienio investuojamas kapitalas Baltijos kraštuose. Šis pasiūlymas buvo iškeltas Kopenhagoje Šiaurės ir Baltijos tarybų atstovų susitikime, kuriame dalyvavo ir Lietuvos prezidentas Vytautas Landsbergis.

Paskyrė delegacijų vadovus

Sov. Sąjungos prezidentas M. Gorbačiovas paskyrė delegacijų vadovus deryboms su Baltijos valstybėmis. Deryboms su Lietuva paskirtas buvęs užsienio reikalų ministeris Ševardnadzė, Latvija – buvęs Gorbačiovo patarėjas Jakovlevas, Estija – St. Peterburgo burmistras Sobčakas. Jiems pavesta sudaryti delegaciją sudėti, parengti derybų programą. Reikės spręsti sudėtingas problemas – pirmiausia ekonominio ir karinio pobūdžio. Pasak spaudos apžvalgininkų, opiausias klausimas – sovietinių karinių jėgų išvedimas iš naujai nepriklausomų valstybių. Stebina baltiečių pažanga

Pasaulinio banko viceprezidentas Wopenhans po įvykusių Taline pasitarimų su Baltijos valstybių delegacijom, kurių sudėtyje buvo ir tų kraštų ministrai pirmininkai, pasidžiaugė, kad baltiečiai turi galimybę įsijungti į Pasaulinį banką. Tarptautinį valiutos fondą ir kitas tarptautines finansines organizacijas.

Jis galvoja, kad Baltijos kraštų narytė bus teigiamai išspręsta jau ateinančių metų pradžioje. Ji nustebino baltiečių pažanga kelyje į laisvos rinkos ekonomiką.

J. A.

"VAKARIEČIAI NEPAJUDINO NĖ PIRŠTO..."

Lietuvos aukščiausiosios tarybos pirmininko VYTAUTO LANDSBERGIO pokalbis su žymiuoju Prancūzijos dienraščiu "Le Figaro", kuriame pareiškė, kad Lietuvos kovoje už nepriklausomybę vakariečiai neteikė nė mažiausios pagalbos.

(Iš praeito numerio)

— Kada pavyko susisiekti su Gorbačiovu?

-- Tik tai sekanti diena.

— Kokį įspūdį tada jis padarė?

— Žmogaus, kuris visai nesuprato, kas darosi. Atrodė, jis nežinojo apie žu-dynes. Susidariau įspūdį, kad tai žmogus, kuris mato įvykius per iškreipiančią prizmę ir yra susidaręs totaliai abstraktų situacijos vaizdą. Nežinau, ar dėl to buvo kalti jo aplinkos žmonės, ar tokį įvykių vaizdą susidarė dėl asmeninių motyvų. Jis kalbėjo bendrybiniais terminais — klišėmis. Vis dėlto man pavyko paveikti, kad padarytų skubius sprendimus — leistų pirmosios pagalbos autovežimiams paimti sužeistuosius.

— O koks buvo rusų prezidento Boriso Jelcino vaidmuo visoje toje byloje?

— Jis buvo vienintelis, kuris mums pagelbėjo, ir tai tuojau pat. Jis kreipėsi į rusų kareivius, ragindamas nekelti rankos prieš civilius lietuvius, nedalyvauti išpuoliuose prieš žmones, teisėtai siekiančius nepriklausomybės.

— Taigi tuose kritiškuose momentuose rusas Jelcinas jus daug daugiau palaikė nei vakariečiai?

— Taip, tikra tiesa, ir tai ne vieną kartą. Jis buvo pirmasis pripažinęs mūsų nepriklausomybę, vienintelis mus laikęs po dramatiškų įvykių 1991 m. sausyje, o po perversmo Kaskvoje vėl mes atsira-dome toje pačioje barikadų pusėje. Jis grūmėsi, kai vakariečiai atsargiai laukė, iš kur papūs vėjai. Vakarai iš tikrųjų buvo pasiruošę sutikti su perversmininkų valdžia.

— Ar nusivylėte vakariečių laikysena po sausio įvykių?

— Nusivylimas nėra tikrasis žodis, išreiškiantis to momento nuotaiką. Mes sutikom visišką vakariečių solidarumo nebuvimą kaip tikrovę, prie kurios reikia prisitaikyti. Pogrindžio kovose po karo mes grūmėmės už Vakarų vertybes. O Vakarai nepajudino nė mažojo pirštelio mums padėti. Prie to mes jau buvome pripratę.

— Kuri asmenybė jums daugiausia padėjo tarptautinėje plotmėje?

— Per pastaruosius trejus metus vakariečiai galbūt veikė mūsų nepriklausomy-

VYTAUTAS LANDSBERGIS, Lietuvos aukščiausiosios tarybos pirmininkas, kuriam paskirta 1991 metų Vydūno fondo žymuo ir 5000 dolerių dovana. Žymuo ir dovana Vytautui Landsbergiui bus netrukus įteikta Vilniuje. Anksčiau žymenys buvo skiriami iškiliems išeivijos lietuviams. Iš viso įteikta 13. Dabar 14-tas teko Lietuvai

bei neviešai. Apie tai aš neturiu jokių žinių. Tačiau drįstu tikėti. Galbūt po kiek laiko sužinosime apie realias vakariečių pastangas. Tai pakeis mūsų dabartinį įspūdį. Kalbant apie viešai teiktą mums paramą, reikia pripažinti, kad pirmoji vieta mūsų širdyje priklauso Borisui Jelcinui.

— Kodėl Jelcinas jums tiek daug padėjo? Koks interesas Rusijai šiuo atveju?

— Jam, kaip ir mums, politika negali užgožti moralės. Jam, kaip ir mums, politika neturi būti vien pragmatinis apskaičiavimas, vien strategija.

— Vakariečiai Jelciną laikė "populistu"...

— Taip. Ir mane vadino visokiais vardais. Aš buvau ekstremistas, nacionalistas, provokatorius... Visų tų klišių tikslas — užmaskuoti tikrovę.

— Kai paskelbėte savo nepriklausomybę, ar jautėte, kad tai Sov. Sąjungos su-byrėjimo pradžia?

— Iš dalies taip. Bet tai nebuvo pirmis mūsų tikslas. Mes galvojome, kad yra nepaneigiama tautų teisė atgauti nepriklausomybę. Pramatėme, kad mūsų pavyzdys pažadins nepriklausomybės siekiančių grandinę. Tačiau nepramatėme, kad tautos atgaus nepriklausomybę taip staigiai.

— Ar atsakomybė neatrodė jums tokia triuškinanti?

— Kai ateina galimybė pašalinti labai didelį blogį, negali ja nepasinaudoti. Jei būčiau bijojęs dalyvauti laisvės iškovoji-

me, būčiau buvęs apgailėtinas sovietinės dogmos vergas. Laisvės baimė, atsakomybės baimė — tai dalykai, kuriuos veltui siekė mums įdiegti sovietinė sistema.

— Pergyvenote nepaprastus istorinius momentus. Kas Jus labiausiai pradžiugino?

— Toks džiaugsmas dar neatėjo. Jo tebelaukiu.

— Kada jis ateis?

— Tą dieną, kai paskutinis sovietų kareivis pasitrauks iš Lietuvos teritorijos.

— Ar tai įvyks greitai?

— Esu optimistas. Teks dar palaukti. Reikšminga jau ir tai, kad pirmieji daliniai išvyks netrukus.

— Nesate politikas profesionalias. Kaip ilgai ketinate pasilikti šiose pareigose?

— Priklausys nuo aplinkybių. Neketinu pasilikti prezidentu ilgiau nei to reikalau pilnai atliktinas darbas. Tikiuosi, kad nebūsiu apakintas asmeninių ambicijų. Pasitikiu savo menine nuojauta, kuri nurodys man momentą, kad jau reikia užleisti vietą kitam. Menininkas visuomet gerai jaučia, kada jo darbas yra baigtas.

PIRMININKAI SUSITIKO SU PREZIDENTU BUSH

Prezidento George Bush kvietimu trys Baltijos šalių delegacijos rugsėjo 17 d aplankė Baltuosius rūmus Vašingtone

Pokalbiuose apie Baltijos šalių ateitį iš JAV pusės dalyvavo prezidentas George Bush, valstybės departamento sekretoriaus pirmasis pavaduotojas Lawrence Eagleburger, gynybos ministras Richard Cheney, nacionalinio saugumo tarybos pirmininkas Brian Scowcroft, prezidento štabo viršininkas John Sununu. Po to visi pasirodė rožių sodelyje. Pagrindinis klausimas, kurį kėlė Baltijos šalių vadovai, — SSSR kariuomenės nedelsiamas išvedimas iš jų valstybių teritorijos. G. Bush pritarė tam siekiui, nors ir pastebėjo, kad yra praktinių sunkumų Sovietų Sąjungoje. Pirmininkas V. Landsbergis pabrėžė, kad SSSR kariuomenės buvimas Lietuvoje ir kituose Baltijos kraštuose yra visai nelegalus ir negali būti legalizuojamas.

PASIRAŠYTAS DIPLOMATINIS SUSITARIMAS

Mauritanijos Respublikos Ambasadoriaus Jungtinių Tautų Organizacijoje Mahamedou Ould Mohamed Mahmoud pasiūlymu naujasis Lietuvos Ambasadorius Jungtinių Tautų Organizacijoje Anicetas Simutis pasirašė susitarimą, kuriuo nuo rugsėjo 18 dienos tarp tų valstybių užmezgami diplomatiniai santykiai.

Šis susitarimas yra pirmas naujojo ambasadoriaus žygis.

VIEŠNAGĖ PAS VALDOVA

PETRAS BABIČKAS

Prisimindami ir pagervdami neseniai mirusį rašytoją PETRĄ BABIČKĄ, spausdiname šia jo, prieš karą, rašytą apysaką.

— 2 —

Tik dabar atsiminiau palikęs dviratį priemenėje, bet nebuvo patogu apie tai klausti. "Tur būt, tas Karalius netoli", pagalvojau. Bet einame mišku jau kūtis metas, o jokių trobų nematyti.

— Ar čia, miške, daugiau ūkininkų negyvena?

— Mums, žemdirbiams, patogiau pa-miškėje, — Ištai, kažką kitą galvodamas atsakė jis. — Na, ot, ir Karaliaus namas. Dviratį aš jums rytoj su vaiku atsiųsiu...

Tas netikėtas dviračio priminimas pakreipė mano mintis kitur, ir aš užmiršau net paklausti, ar stambus ūkininkas tas Karalius, ir kodėl būtinai pas jį keleiviai nakvoja.

Troboje, kurios visi langai buvo atviri, tamsu ir tylu. Šeimininkas žjėbęs degtuką, nuėjo į seklyčią, bet greit vėl grįžo.

— Néra, — tarė jis linksmi, — Ot se-nis.

— Kur gi galėtų būti tokį vėlyvą va-karą?

— Kur gi? Aišku, miške... Jūs — tai ne mes. Jis ir su medžiais susišneka... Karaliau. Ei. — staiga šūktelėjo jis, atsi-sukęs į vartus, vedančius į girią.

— Einu... — atsiliopė skardus balsas.

— Na, matai. Taip ir spėjau.

— Pasakykite, o kur jo šeima?

Bet mano palydovas nespėjo atsaky-ti į mano klausimą, nes, atsiprašęs, nu-skubėjo prie vartelių. Jis kažką trumpai pasakė Karaliui, kuris ryžtingai ar-tėjo prie manęs, linksmi sakdamas: "Žinoma, žinoma".

— Sveikas sūnau, — ištiesė jis man šurkščią, didelę ranką ir kietai paspau-dė manąją. Būk čia, kaip savo namuo-se... Dėkui, kaimyne, kad manęs neuž-miršti... Eikime į vidų.

Įėjome į vidų tik mūdu su Karalium, nes kaimynas, atsiprašęs, išsiskubino namo.

"Kur aš esu?" — galvojau, stovėda-mas vidury seklyčios, kad Karalius ieško-degtukų, ir rengė lempą, — Rodos, Lietuvos užkampy, o žmonės čia kalba atsiprašydami, mandagiai, tarytum, iš gražių knygų, dėkoja, kai jiems atveda bastūną keleivj... Na, kad ir tasai Karalius lius. Gyvena, kaip senovės lietuvis, miške ir... eina naktį kalbėtis su medžiais.

— Štai ir turime šviesos, — net lengviau atsikvėpė Karalius, užžibinęs didelį ypatingą žibintą, kuris skaisčiai apšvietė pušines seklyčios sienas. Sienos, lubos ir vi-sa kita čia atrodė taip švariai, jog aš aki-mirką pagalvojau esąs pas naujakurį.

— Sėskis, brangus sveteli, sėskis. Jei bijai vėjelio — toliau nuo lango... Aš tuojau parūpinsiu šio to užkasti...

Vos įtikinau Karalių esąs sotus, bet jis vis dėlto išėmė iš indaujos medaus ir ragaišio, kviesdamas nepaniekinti jo vaišių.

Įdėmiai žiūrėjau į šį raudono veido, kiek pražilusį žmogų, kuris, tai buvo matyti iš pirmo žvilgsnio, buvo kažkas ypatingas. Ūgio jis atrodė neaukšto, bet kadangi, nežiūrint žilų paausių, jis buvo fiziškai gerai subūdavotas, tai neįstengiau atspėti, kiek jam galėtų būti metų, ypač, kad veidas, išoriniuose akių kampeliuose raukšlių paliestas, buvo žvalus ir judrus. Jo veidą nepaprastai puošė akys, kažko-kios nematytos mėlynai melsvos spalvos. Jis žiūrėjo stačiai man į veidą draugiškai šiltu žvilgsniu, kuriame nebuvo jokio ty-rinėjimo, atvirksčiai — svetingumas, pa-sitikėjimas ir neslepiamas džiaugsmas. Kalbėjo jis laisvai, matyti, daug negalvo-damas, bet visa, ką jis sakė, buvo savo-tiškai nauja, neįprasta. Valandėlę pagal-vojau, jog Karalius yra baigęs kuriuos nors mokslus, nes kampe stovėjo nema-ža spinta, kurioje žvilgėjo įvairiais vir-šais gražiai įrištos, tvarkingai sudėtos knygos. Prie atviro lango, nuo kurio da-bar dvelkė nakties vėsuma, žvilgėjo nau-jo tipo radijo aparatas. Ir miela buvo matyti šį iš stuomens ir liemens kaimie-tį, švarutėlaitėje plikų rąstų seklyčioje, kaimynystėje su puošniomis knygomis, radijo aparatu, naujovišku skaisčiu ži-bintu... Miela ir neįprasta. Net ir vienin-telis paveikslas, puošęs didžiąją sieną,

vaizduojąs vieno mūsų garsaus dailinin-ko mėgstamą siužetą — Lietuvos gamtą, buvo originalas... Ypatingai mane nusto-bino senoviškas liaudies drožinys — Kris-taus kančia, — kuri kabėjo viršum Kara-liaus lovos, užtiestos puošnių spalvų na-mie austu apklotu.

— Man š svetelis pavargęs, — nusišyp-sojo Karalius, pildamas man ir sau pieno. — Niekis, kai atsigulsi, tai kitos dienos tik pietums pabusi. Žinau, sūnau, aš, užmiršau tavo vardą...

— Andrius...

Bus daugiau

POETĄ PETRĄ BABIČKĄ
PRISIMINUS

Nuvyto dar viena gėlė iš lietuvių inte-ktualų tarpo. Petras Babickas, rašyto-jas, poetas — ramiai užmigo palikęs savo gėles ir daržoves, kurias jis taip rūpestin-gai augino persikėles į tolimą Rio prie-miestį.

Santūraus būdo, paskutiniu laiku, jau pasenęs, retai dalyvaudavo Rio lietu-vių parengimuose.

Mažai kalbėdamas, visuomet lengva šypsena ant lūpų — sakyčiau, jo kalba buvo ištisa šypsena.

Rašiniuose ir poezijoje atsispindi jo bū-das: — gamta, medžiai, gėlės. Visuomet gėlės.

"Kas nuoširdžiai myli gamtą — negali būti materialistu" — kartą pasakė. Jis tikrai nebuvo. Ir tai įrodė savo kukliu gy-venimo būdu ir savo kūryboj.

Rio Lietuvių kolonijai jau visiškai su-mažėjus — Petro Babicko netekimas — yra didelis nuostolis.

Dėkui Dievui žmogus dar nepajėgė visiškai sunaikinti gamtą. Tad būdami tarp medžių, žalumynų, gėlių... prisimin-sim šį kuklų, ramų ir nepaprastai jautrų poetą.

Grazina Boleckienė
Rio de Janeiro

P. S. P a s t a b a: Kai Rio de Janeiro dar buvo Brazilijos sostinė — Pe-tras Babickas dirbo lietuvių konsu-late, kurio generalinis konsulas ta-da buvo Dr. Frikas Meieris.

CONHEÇA O NOSSO JOVEM SANTO
LEIA A VIDA DE

SÃO CASIMIRO

O PRIMEIRO SANTO JOVEM LEIGO
DA ERA MODERNA
1458-1484

PRESENTEIE OS AMIGOS COM
ESTE LIVRO MARAVILHOSO

"MŪSŲ LIETUVA" — RUA JUVENTUS, 28

CIRURGIĀ DENTISTA
CIRANÇAS E ADULTOS
PREVENÇÃO E TRATAMENTOS
ODONTOLOGICO

Dra. Lislej Novaes Rinkevicius

HORARIO: 9-12, 13-17, 18-20

Horario a marcar Fone: 914-7293

R. Jundiapéba 473, S/3 — Vila Zelina

CEP. 03143 SÃO PAULO — SP

São Paulo, 24 de setembro de 1991

À
UNIÃO CULTURAL BRASIL
ESLOVÊNIA

Capital – São Paulo

At.: Sr. Vinko Mirt.

Prezados Senhores:

A COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA, por intermédio de seu representante infra assinado, comparece à presença de V.V. Sas. para acusar recebimento de vossa missiva datada do dia doze do corrente mês e ano, e que se refere ao reconhecimento da Soberania da nação lituana.

Assim sendo, agradecemos a atenção e o apoio recebido desta Insígne Sociedade, e desejamos firmemente que também o povo esloveno, mui brevemente, também passe a integrar a Comunidade Internacional, direito, pois, de todos os povos que procuram promover a paz e a fraternidade, sob a proteção e infinita bondade de Deus.

Atenciosamente

Adilson Puodžiūnas

Secretário Diretoria

COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA

São Paulo, 23 de Setembro de 1991

À
SOCIEDADE "CASA HUNGARA"
DE SÃO PAULO

Capital – São Paulo

Prezados Associados e Distinta
Diretoria

A COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA, por intermédio de seu representante infra assinado, comparece à presença de V.V. Sas. para informar recebimento de vosso telex datado do dia dezesete deste mesmo mês e ano, e que se refere ao reconhecimento da Soberania da nação lituana.

Agradecemos a atenção e o apoio recebido desta Insígne Sociedade, fato este que muito nos honra e causa de incentivo.

Atenciosamente

Adilson Puodžiūnas

Secretário Diretoria

Comunidade Lituano Brasileira

PARDUODAMĖ
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

UMA GRINALDA PARA OS LITUANOS

"Quem devolverá o precioso tempo da juventude, passado nas tundras e prisões? Quem, em memória dos mártires, dissipadas as nuvens, fará as grinaldas de flores?"

Assim cantavam os moços e moças lituanos deportados para a Sibéria. Em memória desses mártires, e de outros que morreram antes, nos fétidos vagões de carga, ou resistindo na pátria contra a invasão soviética, todos nós podemos fazer uma grinalda de flores, com as nossas orações.

Hoje a Lituânia é livre, porém as nuvens ainda não se dissiparam totalmente. Um colossal esforço será necessário à reconstrução daquele pequeno país, tão grandioso nas suas três características principais, que são a resistência, a perseverança e a fé.

De Nova Iorque, Dom Paulius Baltakis, Bispo para os Lituanos no Exterior, roga não só aos imigrantes lituanos e seus descendentes, como a todas as igrejas católicas do Brasil, que orem muito pela Lituânia, em especial no próximo dia **13 de outubro**, declarado **DIA DE ORAÇÃO PELA LITUÂNIA**.

Posto que a Lituânia dependa de toda espécie de ajuda por parte dos povos de boa vontade, mais ainda necessita de uma bênção especial de Deus para renovar sua consagração ao Imaculado Coração de Maria. Possa aquela sofrida nação encontrar nos braços de sua Mãe Santíssima o bálsamo para as suas feridas, o alento para sua luta cotidiana.

Ana França Suzuki

COLÉGIO CANADÁ SÊNIOR

Apucarana, 02 de outubro de 1991

Padre Pedrinho

Conforme telefonema na data de ontem, estamos enviando uma **ORDEM DE PAGAMENTO** para que se apanhe no balcão da agência indicada uma quantia de Cr\$. 10.000,00. Com esta quantia gostaríamos de pagar a assinatura do jornal **MŪSU LIETUVA** para dois endereços.

1. PEDRO ZUMAS

Caixa Postal 791

86800 APUCARANA – PR.

2. BENEDITO ZUMAS FILHO

Rua Matheus Leme, 1666 - Ap. 505

80630 CURITIBA – PR.

Com o restante, se possível, gostaríamos de receber alguns adesivos sobre o espírito lituano. Outrossim, gostaríamos também de, na medida do possível, cola-

borar em alguma campanha que venha a ser feita em prol dos nossos irmãos lituanos que agora passam por problemas difíceis.

Sem mais para o momento, agradecemos a amável atenção.

Cordialmente

Prof. Pedro Zumas

São Paulo, 15 de outubro de 1991

Ilmo. Sr.
Petras Rukšys

É com grande prazer que escrevo estas linhas, pois fui informada, através de uma amiga, que possui um curso do idioma lituano por correspondência e fiquei muito feliz.

Gostaria muito de que me enviasse informações a respeito.

Sou filha de um pai lituano e uma mãe estoniana, infelizmente na minha infância, não me ensinaram seus idiomas e hoje o de meu pai, está praticamente perdido em suas lembranças. Grande tem sido o meu interesse em aprender sobre os povos de meus pais, aos quais pertencem minhas origens.

Sou médica-veterinária, trabalho em um órgão público da Grande São Paulo e atualmente faço um curso de mestrado na área que atuo.

Aguardo ansiosa por notícias, aproveito o momento para manifestar minha admiração por tão brilhante iniciativa.

Com meus cumprimentos

Ester

NAUJA JUOSTELĖ

ANTANAS ŠABANIAUSKAS garsiausias Lietuvos pramoginės muzikos artistas naujai įgrotų jo gražiausių interpretacijų juostelėj. "MŪSU LIETUVA".

MŪSŲ ŽINIOS

PADĖKOS IŠKILMĖS SU ĮVAIRIOM Tautybėm

Spalio tryliktąją São Paulo mieste lietuvių iniciatyva buvo surengtos Padėkos pamaldos, kuriose dalyvavo valdžios atstovai ir daug įvairių tautybių Brazilijos gyventojų.

Gavus lietuvių vyskupo Pauliaus Baltakio, OFM, raštą, jog spalio 13 skiriama "Maldos diena už Lietuvą", São Paulo mieste, kilo sumanymas išeiti į platesnį pasaulį, Vyskupo laiškas buvo lietuviams perduotas per "Mūsų Lietuvą" ir, išverstas į portugalių kalbą, pasiųstas Brazilijos vyskupų konferencijai. Pradėta kalba ne tik su latviais ir estais, bet ir su kitų tautybių atstovais.

Iškilmėi pasirinktas "Patio do Colégio" – istorinis São Paulo miesto ir valstijos lopšys – jėzuito José de Anchieta indėnams 1554 m. pastatyta pirmoji mokykla-kolegija su koplyčia. Apie ją pradėjo statyti vienas kitas namelis, kol išaugo į šiandieninį 14-kos milijonų S. Paulo didmiestį.

Spalio 13-tą, 3 v. p.p., į šią istorinę vietą (ir tikrai istoriniam aktui) suguzėjo įvairių tautybių atstovai dėkoti Dievui ir semtis jėgos. Be lietuvių, latvių (jų atvyko 20 net iš gan tolimo Nova Odessa-miesto) ir tų, kurie visi, pagal kvietimą, norėjo paminėti atgautą savo nepriklausomybę, – atvyko būrys kroatų, slovėnų, rumunų, ukrainiečių, vengrų, slovakų, lenkų (ir generalinis konsulas), armėnų, makedoniečių, kiniečių, Argentinos, Kubos bei Venezuelos tautiečių.

Atvyko dar atstovų iš Italijos konsulato, Brazilijos Jūros admiraliteto, São Paulo valstijos parlamento, Brazilijos Literatūros akademijos, monarchiško jaunimo bei kitų organizacijų, kaip brazilų "Poeto namai", ukrainiečių "Tridentis", tarptautinio pobūdžio TFP organizacijos rinktiniai nariai su orkestru ir kalbėtoju.

Lakraščiai "O Globo", "Diario Popular", "Folha da Tarde", "Manchete", "Jornal do Grande ABC" atsiuntė savo reporterius.

Iš federalinės sostinės atėjo brazilų valdžios pritarimas per Teisingumo Ministro Jarbas Passarinho telegramą: "Gavęs pakvietimą, negalėdamas asmeniškai dalyvauti Lietuvos, Latvijos ir Estijos nepriklausomybės atkūrimo minėjime, siunčiu savo sveikinimus".

Susiorganizavę – su vėliavom ir tautiniais rūbais – aikštėj prieš šventovę, lietuvių chorui giedant įžangos giesmę, visi suėjo į bažnyčią padėkos Mišioms, ku-

rias atnašavo kun. Pranas Gavėnas. Pamokslas, primenant laisvę kaip biblinę Dievo dovaną ir pabrėžiant Marijos "Magnificat" – nuverčia galiūnus nuo sostų, o išaukština silpnuosius; tikinčiųjų malda, ypač pristatant mūsų kraštų aktuales intencijas bei Dievui primenant dešimtis tūkstančių mūsų kankinių; ir aukojimo procesija, kurioje prie lietuvių prisidėjo ir latviai. Buvo pristatyta, tarp kitko, Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika ir iš Šiluvos laukų akmenukas, skirtas pamatu planuojamai bažnyčiai Mokoje (Sanpaulė).

Po komunikos vyko pasiaukojimo aktas Nek. Marijos Širdžiai. Iš Lietuvos gautą tekstą galėjo palydėti visi, nes, išverstas į portugalių kalbą ir išspausdintas, buvo padalintas bažnyčioje lietuviams ir kitataučiams. "Čia pat, man rodosi, stengiamės vykdyti ką pasiaukojime sakome, – lyg teisindamasis aiškino kun. Gavėnas, – Mes pasižadame meštitis ir uoliai dirbti, kad Kristaus karalystė įsikurtų mūsų ir visų žmonių širdyse, mūsų brangioje Tėvynėje ir visame pasaulyje".

Lauke, prie São Paulo miesto įkūrėjų paminklo ("Gloria imortal/ aos/ fundadores /de São Paulo/ MDLIV – Nemari garbė São Paulo įkūrėjams – 1554") orkestras sugrojo Lietuvos, Brazilijos ir Popiežiaus himnus. Po prakalbos buvo paskleistas METRO NEWS laikraštis, kuris dvigubam viduriniam puslapy pateikia straipsnį su 14 nuotraukų, užvardintą "São Paulo pagerbia Lietuvos Nepriklausomybę", primindamas Lietuvos Respublikos Vice Prezidento Br. Kuzmicko ir Lietuvos parlamento užsienio reikalams komisijos pirmininko Em. Zingerio iškilmingą sutikimą São Paulo valstijos parlamente.

Pažymėtina, kad Brazilijos lietuviai jau ne pirmą kartą išeina į plačiąją viešumą iš įprastinio savo kiemo. Vienas tokių pastarojo meto užmojų buvo ir išleidimas sutrumpintos monografijos portugalių kalba apie arkivyskupą Teofilijų Matulionį, kurio beatifikacijos byla jau pradėta Kaišiadorių vyskupijoje. Jos išleidimu pasirūpino ypač kun. Pranas Gavėnas turintis plačius ryšius Brazilijos visuomenėje. Minėtas leidinys (5000 egz.) plačiai paskleistas po visą Braziliją – siuntinėjamas vyskupams, vienuolijoms, bibliotekoms. Tuo būdu Lietuvos vardas Brazilijoje plačiai skamba. Ne kartą buvo surangta Maldos diena už Lietuvą, kuriai pritarė apie 400 Brazilijos katalikų vyskupų. Inf.

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSU, LIETUVOS PRENUMERATA, tai ištręsti čekį Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

ATVYKO KUN. EDIS PUTRIMAS

Praeitą trečiadienį, iš Kanados, per Buenos Aires ir Montevideo, atvyko kun. Edis Putrimas. Jis laikė sekmadienio lietuviškas mišias ir jau pradėjo darbuotis Jaunimo Kongreso ruošuos darbuose.

KLAUSIMAI, ATSAKYMAI RAŠTU

Iš Buenos Aires kun. Aug. Steigvilas rašo į Sanpaulą kun. Pr. Gavėnui "Turėtu keletą klausimų, į kuriuos prašau atsakyti paskui raštu. Tuos klausimus pateikia Lietuvos Švietimo Ministras Audrys Antanaitis per poniją Dainorienę, kuri randasi pas mus, Argentinoje, atsiųstą iš Lietuvos. Liečia švietimo klausimus Brazilijoje:

1. Kaip vyksta lietuviškas švietimas? Ar turite liet. mokyklą?

2. Ar jums reikalinga iš Lietuvos pagalba: atsiųsti kokį mokytoją ir vadovėlių dėl lietuvių kalbos, istorijos mokymo?

3. Ar kuris nors iš Brazilijos norėtų vyksti Lietuvon pasigilinti lietuvių kalbos mokymo kurse, kuris organizuojamas kasmet?

4. Ar norėtumėte pasikeisti kultūriniais pasirodymais: dainom, menu?

(Ir dar: "Nori žinoti Brazilijos Lietuvos pirmininko tikslų adresą")!

Taigi, kaip atrodo, ir Lietuvoj visi žino, kad Brazilijos sostinė yra... Buenos Aires (!).

Štai ir kitas

PASISIŪLYMAS – SU KLAUSIMU

Į tą patį: "Gerb. Kunige... mums kilo mintis kreiptis į Jus su pasiūlymu, na, gal prašymu. Mes – tai Kauno vyrų choro "Perkūnas" nariai, naujai susikūrus kvartetas. Mūsų kvartetas gana sėkmingai koncertavo Australijoje, kur mes buvome nuvykę į Lietuvių Dienas (prieda vieną iš atsiliepimų australų spaudoje)... Dabar kreipiuosi į Jus, su pasiūlymu – aišku, jei yra noras ir galimybė – iškviesti mūsų kvartetą ir akompaniatorę į Braziliją koncertams. Kadangi koncertinė grupė nedidelė, 5-6 žmonės, tai aš ir drįsau Jums tai pasiūlyti. Iš anksto atsiprašau už sutrukdyimą, tačiau būtų labai malonu, jei gaučiau kokį nors atsakymą ar pasiūlymą, į ką toliau kreiptis. – Vyrų kvarteto vardu (ps) Vytautas Normantas"

NE KONKURENTAS, NE.

Iš viso to atrodytų, kad Brazilijoje jau lyg veikia koks lietuvių ... konsulas (ar bent yra koks... konsulas). – Tačiau nėra ko nusigąsti (ar pavydėti). "Konsulo" kėdė, Sanpaulė, dar tuščia, neužimta."

LIETUVOS ATSTOVŲ VIZITAS

GAZETA DA VILA PRUDENTE

Vice-presidente da Lituânia na Vila Zelina

S. PAULO: Iškilmingos mišios už Lietuvą V. Zelinos lietuvių statytoje bažnyčioje. Garbės dalyviai iš kairės: Prof. BRONISLOVAS KUZMICKAS, Lietuvos Resp. vice-prezidentas, KASTYTIS SKUSĖNAS, parlamento atstovas, EMANUELIS ZINGERIS, parlamento užsienio komisijos pirmininkas ir JONAS VALAVIČIUS, Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas. Nuotr. GVP

SVEČIŲ SUSITIKIMAS SU SANPAULIEČIAIS

Svečių delegacija iš Lietuvos Brazilijoje praleido faktinai, deja, tik tris pilnas dienas (kurių viena buvo skirta sostinei). Tai bendras ir laisvesnis svečių susitikimas su Brazilijos lietuvių kolonija vyko tik šeštadienį, spalio penktą, po pietų.

Nors dangus ryžtingai plovė São Paulo miestą – o taip pat ir jo gyventojus, – vistiek numatyta programa buvo pilnai išpildyta.

IŠKILMINGOS MIŠIOS UŽ LIETUVĄ

Spalio 5 d., šeštadienį, 3 val. po pietų, V. Zelinoj buvo iškilmingos mišios už Lietuvą. Kaip kalbėjo klebonas kun. Juozas Šeškevičius, toje, kun. Suginto ir lietuvių statytoje šventovėje čia jau buvo kitos iškilmingos pamaldos 1990 m. kovo 11 d. Lietuvai paskelbus nepriklausomybę, 1991 m. sausio 13 d. už žuvusius prie parlamento rūmų ir Vilniaus TV bokšto ir dabar, beveik visoms tautoms pripažinus mūsų nepriklausomybę, vyksta šios padėkos ir žuvusių už laisvę pagerbimo mišios, kuriose dalyvauja ir mūsų krašto atstovai.

Organizacijos dalyvavo su vėliavomis, S. Paulo miesto valdybą atstovavo Edson Falanga, ukrainiečių kolonijos atstovas Bogus Bilynsky, GAZETA DE V. PRUDENTE redaktorius Hirão Tessari.

Iškilmingas mišias atnašavo kun. Juozas Šeškevičius asistuojamas kun. Algirdo Ramašausko iš Rio ir kun. Prano Gavéno, giedotojo São Paulo lietuvių bendruomenės choras vadovaujamas mstro. Viktoro Tatarūno.

Per pamokslą, kun. Šeškevičius iškėlė lietuvių tautos didvyrišką laikyseną sovietams puolant beginklius žmones su tankais ir automatais. Mūsų vyrai, moterys ir jaunimas apgynė mūsų parlamentą, nors ir paliko daug kruvinių aukų.

Po Mišių, nors nesiliové lyti, Lietuvos Respublikos aikštėje, prie Laisvės paminklo buvo padėtas gélių vainikas (Lietuvos ir Brazilijos himnai buvo sugiedota bažnyčioj).

Šventei išpuoštoj seselių Pranciškiečių salėj vyko viešas Delegacijos priėmimas, sveikinimai, kalbos, informacijos. Oficialiai daliai užsibaigus, buvo skirta laiko laisviems klausimams.

Fotokui išvyka iškilmingai vakarienei Clube Escandinavo patalpose.

Šioj tikrai išskirtinoj šventėj matėsi ir jau seniai nematyty tautiečių, tiek iš tolimesnių miestų (kaip Rio de Janeiro), kiek iš paties São Paulo didmiesčio.

(PG)

PARAMA "MŪSŲ LIETUVAI"

Aldona Valavičiūtė. Cr.5.000,00

MIŠIOS

P. Stasė Lukoševičienė užprašė mišias UŽ A. A. VACI PUTVINSKI, kurios bus atlaikytos šv. Kazimiero parapijos koplyčioje, Mokoj, lapkričio 21 dieną, 19 val.

LAPKRIČIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime sėkmės.

- 03 – Antanas Rymantas Vigantas Stonis
- 04 – Vladas Godliauskas
- 07 – Anna Paukštys
- 10 – Juozas Krumzlys
- 10 – Albina Saldys
- 12 – Rozália Černiauskas
- 17 – Arūnas Steponaitis
- 18 – Joaquim Barbosa
- 21 – Jonas Chorociejus
- 27 – Jadvyga Žilinskas
- 28 – Vincentas Leita
- 28 – Mônica Maria Šiaulys

Sąjungos - Aliança
Valdyba

MŪSŲ MIRUSIEJI

A. A. ONA JUODINYTĖ-GAIGALIENĖ po ilgos ligos atsiskyrė su šiuo pasauliu 1991 m. spalio 31 d.

A. A. Ona buvo gimusi Ežerėnuose, Lietuvoje, 1913 m. ir atvykusi į Braziliją 1927 m. Ištekėjusi už mok. Liongino Gaigalo, ilgą laiką gyveno Vila Anastaziijoje, o vėliau persikėlė į Moką.

Liūdesy liko brolis Feliksas Juodinis su šeima, duktė Elena Gaigalaitė-Vavretchek, sūnūs Juozas ir Lionginas su šeimomis.

Velionė buvo pašarvota Quarta Parada šermentinėj ir palaidota Lapos kapinė

Septintos dienos mišios bus atlaikytos "N. Sra. de Lurdes" bažnyčioje, Agua Rasa, lapkričio 8 d. 19 val.

Šeima dėkoja visiems pareiškusiems užuojautą, dalyvavusiems laidotuvėse ir kun. Petru Rukšiu už maldas prie karstų. Teatlygina Jums visiems gerasis Dievas.

GAIGALŲ ŠEIMA

PETRAS ŽOLVIS

staigiu širdies priepuoliu, mirė S. Vicente senelių namuose, S. Bernardo do Campo, kur buvo prižiūrimas virš 15 metų. Mirė šių metų spalio 26 d. turėdamas 82 metus. Kilimu buvo iš Kauno. Laidotuves atliko kun. Petras Rukšys.

LITUANIA MALHAS
RCA CASTRO ALVES, 33 - CAPIVARI
CAMPOS DO JORDÃO - SP
(0122) 62.3361

MŪSŲ ŽINIOS

KONGRESO NAKVYNIŲ KOMISIJA

prašo, kad visi, kurie galėtų 3-ms dienoms priimti kongreso svečius nakvynei, praneštų telefonu 273-57.99 p. Angelinai Tatarūnienei, 274-40.47 Petruai ar Rosely Bilevičiams, 63.59.75 Dėdei Juozui.

AČIŪ.

PASAULIO
LIETUVIŲ
JAUNIMO
KONGRESO
ŽINIOS

A comissão organizadora do VII Congresso Mundial da Juventude Lituana informa que já estão abertas as inscrições para o seu acampamento, as quais serão aceitas até o dia 30 de novembro.

O acampamento realizar-se-á na Lituânia - Atibaia, entre os dias 3 e 8 de janeiro de 1992, contando com a participação de jovens lituanos de todo o mundo.

Dentre as principais atividades teremos: palestras de temas variados, esportes e brincadeiras.

Poderão participar os jovens entre 16 e 35 anos.

PREÇO POR PARTICIPANTE:

- US\$ 55,00 - acampamento (ou US\$ 11,00/dia)
- US\$ 16,00 - transporte São Paulo / Atibaia - Atibaia/São Paulo

Estamos aceitando também reservas para a cerimônia de encerramento do VII Congresso Mundial da Juventude Lituana, a realizar-se no dia 8 de janeiro de 1992.

Mais uma vez solicitamos a todos aqueles que estiverem interessados em colaborar para a realização desse evento que contate-nos.

Maiores informações pelos telefones:

- 63.08.48 - Elizabeth
- 63.75.35 - Marcelo

DIDELIS SUSIDOMĖJIMAS

Iš visa ko atrodo, kad Visuomenės susidomėjimas komedijos DIAGNOZĖ pastatymu Sanpaulyje yra didelis, ir lapkričio mėn. 10 d. susirinks į T. T. Šbleziečių parapijos salę lietuviai iš įvairiausių vietovių. Visiems aišku, kad tokia kultūrinė programa pas mus yra labai retas įvykis. O visi mėgsta linksmiai praleisti sekmadienio popietę savųjų tarpe ir kartu pasijuokti. Gi daktarai tvirtina, kad juokas gerai veikia į žmo-

Šio "

GARBĖS LEIDEJAS

LIETUVIŲ SAJUNGA - ALIANÇA BRAZILIJŲ

švedama 60-ties metų gyvavimo sukaktį.

Šia proga Sąjunga parėmė "MŪSŲ LIETUVA" Cr. 100.000 auka, parodydama spaudos vertę mūsų kolonijoj.

Širdingai dėkojame Sąjungai už nuolatinę paramą spaudai, SVEIKINAME sulaukus tokio garbingo jubiliejaus ir linkime toliau darbuotis Tėvynės ir mūsų kolonijos labui.

M.L. Redakcija ir administracija

NAUJO NAMO PAŠVENTINIMAS LITUANIKOJ

L. K. Šv. Juozapo Bendruomenė kviečia į naujo namo pašventinimą lapkričio 15 dieną, 10 valandą.

Norintieji važiuoti autobusu, prašomi galimai greičiau užsisakyti Vila Zelinės klebonijoje.

Važiuojantys savo priemonėmis norintys pietauti Lituanikos svetainėje, prašomi įsigyti pakvietimus iš anksto (Tel: 63.59.75).

Puiki proga praleisti dieną pavasario gamtoje.

Iki malonaus pasimatymo

Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba

Komedijos "DIAGNOZĖ" aktoriai. Iš k. sėdi Marytė Aleknavičiūtė, Irene Skurkevičiūtė (suflerė), Maristela Žūtaitaitė ir p. Magdalena Vinkšnaitienė (riešisorė). Stovi: Stasys Žūtautas, Adilsonas Puodžiūnas, Vladas Zizas ir Arūnas Steponaitis

Maloniai kviečiame S. Paulo lietuvių visuomenę pamatyti mūsų rengiamą garsaus dramaturgo Anatolijaus Kairio

3 v. komediją **DIAGNOZE**

lapkričio mėn. 10 d. 16 val. (punktualiai) Šv. Kazimiero parapijos salėje - rua Juventus, 28 - Parque da Moóca.

Pakvietimus prašome įsigyti iš anksto. Jų yra abiejose liet. parapijose ir organizacijų valdybose.

Lauksime visų - jaunų vidutinių ir senų.

Dramos mėgėjų ratelis

gaus sveikatą. Be to, dar ir laimę galima bus pabandyti loterijoje.

Todėl drįstame klausti: ar Tamsta, kuris skaitai šias "M.L.", eilutes, jau atžymėjai kalendoriuje lapkričio 10 d. savo ir šeimos malonumui? ar jau turite pakvietimus į spektaklį? - Jei dar

ne, tai prašome visus, kurie gali, įsigyti juos iš anksto pas platintojus. Aišku, iš toliau atvykusieji tai galės padaryti prie įėjimo į salę.

Laukiame visų gyvų lietuvių.

Dramos mėgėjų ratelis